

lerne, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), udtalte ved Forelæggelsen af disse Forslag Sp. 1742 følgende, efter at han havde omtalt det Forslag, som han i Dag omtalte sidst: „Det andet Lovforslag gaar ud paa at ophæve Bestemmelsen i § 2 i Loven om Befæstningsanlæg, efter hvilken Bestemmelse der skal anvendes 5 Mill. Kr. til Kystbefæstningsanlæg. Jeg vil herom ved denne Lejlighed sige, at disse to Lovforslag ikke indeholde det radikale Venstres Militærprogram. Vi have søgt at faa Militærlovene af 1909 forandrede, det radikale Venstres Ministerium har taget et Folketingsvalg i den Anledning, men de Grupper her i Tinget, som have holdt paa Militærlovene i 1909, bleve Flertal ved dette Valg, og i Øjeblikket sidder der her i Folketinget et Flertal, som ønsker at bibeholde denne Ordning, og vi have ingen Grund til at tro, at denne Stilling her paa Rigsdagen vil undergaa i alt Fald væsentlige Forandringer inden næste Valg.“ Og saa føjer det ærede Medlem til: „Vi opgave selvfølgelig ikke vort militære Standpunkt, vi opgave ikke Haabet om, at det skal lykkes os ved et Valg at faa et Flertal her i Folketinget, der er enigt med os om, at vi ville have Militærlovene af 1909 ud af Verden, men det kan ikke ske før et Valg, og indtil da er det, jeg mener, vi kunne begrænse os til at stille saadanne to Forslag som dem, vi her i Dag have stillet.“

Jeg takker det ærede Medlem fra Middelfart for denne Erkendelse af, at en Omstyrtning af Forsvarslovene ikke kan ventes, førend det ærede Medlem og hans Partifæller faa det Ønske opfyldt, som de nu nære om ved næste Valg at faa Flertal. Det ærede Medlems Standpunkt er altsaa dikteret af Hensynet til de kommende Valg, medens den nuværende Regerings Standpunkt er dikteret af Hensyn til det Resultat, som det afholdte Valg gav, og vi kunne ikke stille os paa anden Maade, end den at vi respektere Valgdagens Resultater. Hensigten med de indbragte Lovforslag kan derfor ikke være nogen anden end at tjene Hensyn til Agitationen. Det ærede Medlem siger ogsaa ved Forelæggelsen af Forslaget, at det er Hensynet til næste Valg, der gør sig gældende. Det er det, man ovre paa Fyn kalder Valgflask. Naa, det maa det ærede Medlem og hans Meningsfæller om, men vi, der respektere de vedtagne Love, kunne ikke yde vor Bistand til Gennemførelsen af de Lovforslag, som det ærede Medlem er Talsmand for.

Det radikale Venstre vil altsaa endnu en Gang til Valg paa Forsvarslovene. Efter sidste Valg var der adskillige Medlemmer af det radikale Parti, som udtalte sig i en noget anden Retning, nemlig at nu maatte man betragte denne Sag som afgjort, men jeg ser altsaa, at Medlemmer her i Salen af dette Parti ville prøve endnu en Gang en Valgagitation og en Valghandling paa Spørgsmaalet om Forsvarslovenes Omstyrtning. Jeg ved ikke, om de Herrer mene, at naar de kunde faa nyt Valg paa Forsvarssagen, havde de større Chancer end ellers for at bevare Alliancen med Socialdemokraterne, der paa flere Steder synes at true med ikke at være holdbar til næste Aar. Men hvad der end er Hensigten eller ikke er Hensigten, maa jeg udtale min Forundring over, at de Herrer Forslagsstillere have ønsket at faa vedtaget Forslaget om at stryge 5 Mill. Kr., som ere bevilgede til Kystsikringsforanstaltninger. Jeg beklager, at det ærede Medlem fra Middelfart ikke stillede det Forslag, da vi havde den radikale Regering; jeg synes, at et saadant Forslag da havde været paa sin Plads. Men det lader jo til, at der er Forskel paa, naar de Radikale danne Ministerium og have Ansvar for, hvad der sker, og paa, hvorledes de Radikale mene at burde stille sig, naar de staa i Opposition til et Ministerium. Hvis der virkelig havde været Alvor og Konsekvens i det radikale Partis Standpunkt overfor Forsvarslovene, vilde den naturligste Fremgangsmaade fra den Side formentlig have været, at Ministeriet Zahle, da det tiltraadte, straks havde opløst Folketinget, udskrevet nye Valg og sagt til Vælgerne: Det nuværende Ministerium staaer overfor Love, som vi have stemt mod og ikke ønske at gennemføre; vi bede derfor Vælgerne om at skabe et nyt Flertal, som kan støtte Regeringen i at faa denne Forsvarsordning omkalfatret. Men saaledes optraadte Ministeriet Zahle ikke, det gik en anden Vej, idet det tog sig for at udføre adskillige Bestemmelser i de vedtagne Forsvarslove baade for Hærlovens Vedkommende og for Befæstningslovens Vedkommende, i det hele Foranstaltninger, som sigtede til at føre de vedtagne Forsvarslove ud i Livet. Det daværende Ministerium gav sig altsaa til at bygge Forter for bagefter at stille i Udsigt, at de skulde rives ned. Det tog sig for at indkøbe Fæstningsstyks til de Fæstninger, som de begyndte at opføre, men som ikke skulde bruges. Det er en mærkværdig Stilling. I Virkeligheden, paastaar man,